

Den Haag, 18 januari 2010

Op 18 januari 2010 ontvingen wij van de Vaste Kamercommissie voor Economische Zaken het verzoek om onze zienswijze te geven op de brief d.d. 11 januari 2010 die staatssecretaris Timmermans van Buitenlandse Zaken mede namens zijn collega's van Financiën en Economische Zaken heeft gestuurd (Kamerstukken 2009–2010, 21 501-20, nr. 460). De brief beschrijft de ontwikkelingen sinds de aanvaarding van de motie Jonker (Kamerstukken 2008-2009, 21 501-20, nr. 407). Deze motie verzoekt de regering binnen Europees verband te bevorderen dat een Europees equivalent van Actal wordt opgericht dat onafhankelijk van de Europese Commissie de door haar uitgevoerde impact assessments controleert op verenigbaarheid met de impact assessment richtsnoeren. De brief van staatssecretaris Timmermans schetst terecht het beeld dat Nederland één van de voortrekkers in Europa is op het dossier Betere Regelgeving. De brief noemt diverse suggesties en initiatieven van Nederland die in Europa navolging hebben gekregen. Graag gaan wij op drie punten uit de brief nader in.

Het eerste punt betreft de opmerking dat geen enkele lidstaat een systeem van externe toetsing van impact assessments kent. Het impact assessment systeem van de Europese Commissie is echter niet uniek. Zowel Zweden als het Verenigd Koninkrijk (VK) werken met impact assessments. In tegenstelling tot Europa vindt in beide landen de toetsing van de impact assessments plaats door een extern «Actal-achtig» adviescollege.¹ In Zweden is dit de Regelrådet (opgericht op 16 maart 2009) en in het VK de Regulatory Policy Committee (RPC) (opgericht op 15 oktober 2009).² Internationaal vindt discussie plaats over de vraag of de positie van de Impact Assessment Board (IAB) als onderdeel van de Europese Commissie geen afbreuk doet aan zijn onafhankelijkheid.

Het tweede punt betreft de werkwijze van de IAB. De brief van staatssecretaris Timmermans stelt dat het toezicht van het IAB op ontwerpvoorstellen vroegtijdig, doorgaans deskundig en grondig is. Kanttekening hierbij is dat de IAB alleen kijkt naar de impact assessments zelf, en niet – zoals bijvoorbeeld bij de administratieve lasten toets in Nederland het geval is – naar de onderliggende ontwerpregelgeving. Dit betekent dat de IAB bijvoorbeeld niet zelf minder belastende beleidsalternatieven aandraagt. Het derde punt betreft het mandaat van de zgn. Stoiber-groep. Zoals de brief beschrijft, is dit mandaat recentelijk uitgebreid. Daarbij past de opmerking dat dit mandaat alleen de bestaande Europese regelgeving betreft (de «stock»). Nieuwe regelgeving (de «flow») valt buiten het mandaat.

Collegevoorzitter,
Dr. S.R.A. van Eijck

¹ Actal is nauw betrokken is geweest bij het (helpen) opzetten van deze adviescolleges.

² De National Audit Office (Britse Rekenkamer) concludeert in zijn rapport *Delivering High Quality Impact Assessments* van 30 januari 2009 dat «the prospect of external scrutiny is the most effective stimulator for departments to produce high quality IAs» (p. 7). Deze conclusie heeft geleid tot de oprichting van de RPC.